

ایجاد سازوکارهایی مانند دفاع یکپارچه هوایی، که در دور نخست ریاست جمهوری دونالد ترامپ مطرح شد و با امضای توافق های موسوم به ابراهیم برای عادی سازی روابط دیپلماتیک کشورهای عربی با اسرائیل ادامه یافت، در دوران جوبایدن، رئیس جمهور بعدی با جدیت پیگیری شد تا اینکه سازوکار مورد اشاره در گزارش در سال ۲۰۲۲ تأسیس شد. این سازوکار به‌رغم عادی سازی روابط ایران و عربستان و حملات اسرائیل به غزه، لبنان، سوریه، یمن و ایران پابرجا باقی ماندو تا ۹ سپتامبر امسال که اسرائیل به خاک قطر حمله کرد، جلسات آن به صورت منظم برگزار می شد. این مسئله نشان می دهد که تغییر دولت ها در ایالات متحده آمریکا، تأثیر چندانی بر فرآیند تلاش آمریکا برای نزدیک تر کردن کشورهای عربی به اسرائیل بر جا نگذاشته است.

▼ ایران؛ تهدید نخست

این گزارش در عین حال نشان می دهد که به‌رغم حملات گسترده اسرائیل علیه کشورهای عربی و ایران در طول دو سال گذشته و توسعه طلبی های دولت نتانیاهو، هیچ تغییری در فرآیند همکاری های نظامی کشورهای عربی و اسرائیل ایجاد نشده است. ۶ کشور عربی عضو این سازوکار به صورت پیوسته در جلسات شرکت می کردند و اطلاعات نظامی و امنیتی خود را در طول این مدت با اسرائیل به اشتراک می گذاشتند. مشخص نیست چقدر از این اطلاعات در جنگ ۱۲ روزه علیه ایران به کار گرفته شده باشند. این مسئله نشان می دهد که به‌رغم تلاش های مستمر ایران برای بهبود روابط با کشورهای منطقه از جمله عربستان سعودی، مصر و امارات متحده عربی، این کشورها همچنان ایران را به عنوان بزرگ ترین نگرانی و تهدید متوجه خود ارزیابی می کنند و تلاش های امنیتی و نظامی خود را در چارچوب مقابله با خطر ایران برنامه ریزی می کنند. ژنرال درک فرانس، افرماندهان نیروی هوایی ارتش آمریکا در واکنش به اعتراض کشورهای عربی به فقدان پیش آگاهی آمریکا نسبت به حمله ۹ سپتامبر اسرائیل به خاک قطر، ادعا کرده است که سامانه های دفاعی و شناسایی موشکی و هوایی آمریکا در منطقه «به صورت معمول متوجه ایران هستند».

دولت تحریک کرده است. من دقیقاً نمی دانم که علی لاریجانی در مذاکرات خود با رهبران حزب الله چه گفته است، اما آنچه دولت های عربی و رسانه های جهان عرب برداشت کرده اند این است که موضع حزب الله بعد از مذاکره با ایران نسبت به قبل تغییر کرد. کسی نمی گوید که خلع سلاح حزب الله گزینه مطلوب یا اقدام صحیحی است، اما جمهوری اسلامی ایران نباید اجازه دهد که حفظ سلاح حزب الله بر دوش تهران بیفتد، باید اجازه داد که حزب الله لبنان خودش مسئولیت اقدام هایش را بپذیرد. مگر ایران همیشه نمی گوید که گروه های مقاومت از تهران دستور نمی گیرند؟ چرا کاری می کنیم که خلاف این موضوع در افکار عمومی و احساس دولت ها جا بیفتد؟ ما در منطقه بدون انسجام و یکپارچگی سیاست گذاری می کنیم و اقدام های نصفه و نیمه در پیش می گیریم. عادی سازی روابط با عربستان سعودی و دیگر کشورهای عربی لوازم و ضرورت هایی دارد. ما تعارف های دیپلماتیک ریاض و ابوظبی را به عنوان دستاورد دیپلماسی کشور در رسانه ها نقل می کنیم، در حالی که واقعیت این است که این کشورها همچنان نسبت به رفتار ما نگرانی های جدی دارند و تلاش می کنند با روابط خود با آمریکا، چین و روسیه در مقابل ما بازدارندگی ایجاد کنند. ما باید با رفتار خود در لبنان، سوریه، یمن و فلسطین به کشورهای عربی منطقه ثابت کنیم که خواهان عادی سازی روابط و بهبود روابط با آنها هستیم. همانطور که دولت ما در مسائل اقتصاد داخلی متحیر است، در سیاست خارجی نیز متحیر است و سیاست منطقه ای ما هم دقیقاً از همین سرگردمی پیروی می کند. تنش زدایی عزم و اراده ای قوی و سیاست یکپارچه و منسجمی خواهد. اگر دولت چهاردهم قصد داشته باشد مانند دولت های هاشمی و خاتمی تنش زدایی کند، باید سیاست منسجمی را در پیش گرفت. سیاست باید با تنش زدایی باشد یا استقبال از تنش، بین این دو نمی توان گام برداشت. اگر سیاست ما تنش زدایی است باید لوازم و ضرورت های آن را در نظر بگیریم. اگر تنش زدایی در روابط خارجی ایران رخ دهد، آنگاه ما دست در دست کشورهای منطقه هم می توانیم مسائل دوجانبه را حل و فصل کنیم و هم می توانیم به مسائل منطقه ای مانند فلسطین کمک کنیم.

نگاه دیپلمات/۲

ایران در صدر فهرست نگرانی های کشورهای عربی

نصرت الله تاجیک

سفیر پیشین ایران در اردن

کشورهای عربی همواره تأکید کرده اند که به عمل ایران نگاه می کنند و نه موضع گیری های سیاسی یا اظهارات مقام ها. سیاست خارجی کشورهای عربی نسبت به ایران همواره سه مؤلفه اصلی داشته است: نخست اینکه همانگونه که ذکر شد به اقدام های عملی ایران نگاه می کنند، دوم اینکه ایران در امور داخلی کشورهای عربی دخالت نکند و سوم اینکه از لحاظ نظامی و شبکه متحدان منطقه ای دولت های عربی احساس می کنند که ایران قصد سلطه بر منطقه و ایجاد هژمونی یک جانبه دارد. همواره در چارچوب همین سه مؤلفه کشورهای عربی تأکید کرده اند که مادامی که این سه نگرانی برطرف نشود، امکان عادی سازی کامل روابط کشورهای عربی با ایران ایجاد نمی شود. بر همین اساس کشورهای عربی بر اساس اصول سیاست خارجی که دارند، تلاش می کنند تا از سلطه یکجانبه یا هژمونی ایران بر منطقه جلوگیری کنند. به همین دلیل هم کشورهای عربی از قرار گرفتن ایران تحت فشار و تحریم دولت های غربی حمایت می کنند و عادی سازی روابط ایران و غرب را علیه خودشان تلقی می کنند. نباید فراموش کرد که تعدادی از دولت های عربی از جمله عربستان سعودی و امارات متحده عربی در دورانی به شدت تلاش کردند تا جلوی استمرار اجرای این توافق را بگیرند و در دور نخست ریاست جمهوری دونالد ترامپ برای شکست این توافق لابی های شدیدی انجام دادند.

صرف نظر از اینکه گزارش اخیر روزنامه واشنگتن پست در مورد همکاری های امنیتی و نظامی ۶ کشور عربی منطقه با ایالات متحده آمریکا و اسرائیل چه اندازه صحت داشته باشد، محتوای آن چندان دور از سیاست های کلی کشورهای عربی منطقه نیست، رویکردی که ایران به طور کلی در سیاست خارجی در پیش گرفته است و اینکه تصور می کند همزمان با غرب ستیزی و خصوصت با اسرائیل می تواند روابطش را با کشورهای عربی عادی کند، رویکرد غلطی است. ایران باید رویکرد جدیدی در سیاست خارجی در پیش بگیرد و تحول اساسی در نگاه خود به منطقه ایجاد کند. نمی توان با واصله پینه کردن، روابط منطقه ای ایران را بهبود بخشید، بلکه باید سیاست خارجی منسجم و چندوجهی و خود داشته باشد که بتواند مسائل کلی ما را با دنیا حل و فصل کند. ایران باید مشکلات خود را با کشورهای عربی هم در چارچوب حل و فصل مشکلات با بقیه کشورهای جهان و به ویژه غرب حل و فصل کند. ایران باید ساز و کارهای بین المللی را به خوبی بشناسد و در چارچوب این هنجارها مسائل خود را حل و فصل کند.

راهبردی که به سیاست همسایگی مشهور شد، از دولت سیزدهم در دستور کار

قرار گرفته اند. در آن دوران هم تذکر داده بودم که نمی توان سیاست خارجی منطقه ای را بدل از سیاست خارجی بین المللی گرفت و نمی توان مسائل ومشکلات منطقه ای را سوای از مسائل دیگر با جامعه جهانی حل و فصل کرد. استدلال این نیست که موضع اروپا و آمریکا در مورد ایران بحق است، بلکه مسئله این است که حتی اگر حق با ایران باشد، باید با ابزاری دیپلماتیک بتواند این حقوق را برای خود تثبیت کند.

کشورهای عربی، به‌رغم دو سال جنگ غزه و حتی به‌رغم حمله اسرائیل به خاک قطر، همچنان ایران را خطر بزرگتری نسبت به اسرائیل تصور می کنند. جمهوری اسلامی ایران موفق نشده است که این ادراک تهدید را نسبت به ایران در منطقه از بین ببرد. علاوه بر این کشورهای عربی خودشان را در اردوگاه غرب تعریف کرده اند و به همین سبب هم هست که سیاست های آنها از سیاست های آمریکا و متحدان غربی اش پیروی می کند. دولت های عربی، به‌ویژه دولت های عربی جنوب خلیج فارس تضمین ها و حمایت های امنیتی و نظامی مشخصی از آمریکا دریافت کرده اند. هرچند حمله به قطر یکر خداداد ناخوشایند برای کشورهای عربی بود، اما حتی پس از این حمله هم کشورهای عربی همچنان اطمینان بیشتری به تضمین های آمریکا دارند تا اظهارنظرها و موضع گیری های سیاسی ایران. به عقیده من دغدغه اصلی کشورهای عربی، همچنان اسرائیل نیست، بلکه ایران است. هرچند رخدادهای پس از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ شتاب قبلی عادی سازی روابط کشورهای عربی به اسرائیل گرفته شده است، اما همچنان این فرآیند ادامه دارد. دقیقاً به دلیل هزینه هایی که اقدام های اسرائیل به سیاست خاورمیانه ای آمریکا وارد می کرد، اسرائیل را تحت فشار قرار داد که به جنگ غزه پایان دهد. دونالد ترامپ چند هفته پیش اعتراف کرد که اسرائیل تصویر بدی در افکار عمومی جهان از خود ایجاد کرده است. ترامپ با تهدید اسرائیل و حماس، طرح آتش بس غزه را تحمیل کرد تا هزینه هایی را که به سیاست خاورمیانه ای آمریکا وارد می شد کنترل کند. از جمله این هزینه ها توقف فرآیند پیمان های ابراهیم و ادغام اسرائیل در منطقه بود. پیش از ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ ترس از اسرائیل در صدر فهرست نگرانی های کشورهای عربی قرار نداشت و اکنون نیز در صورت اجرایی شدن طرح آتش بس ترامپ، این نگرانی بار دیگر کاهش پیدا خواهد کرد، ولی همچنان ایران در صدر فهرست نگرانی های این کشورها است.

به نظر می رسد که آمریکا سیاست یکپارچه و منسجمی را در قبال مسائل خاورمیانه در پیش گرفته است که با تغییر رؤسای جمهور، تغییر چندانی در آن ایجاد نمی شود. ایجاد همکاری های امنیتی و نظامی و ادغام اسرائیل در منطقه، مشخصه اصلی این سیاست آمریکا است که در دور نخست ریاست جمهوری دونالد ترامپ، چه در دوران ریاست جمهوری جو بایدن و چه در دور دوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ پیگیری شد. این یک سیاست دو حزبی و استراتژی منسجم است که با فراز و فرودهای ناچیزی در دولت های مختلف ادامه پیدا کرده است و استمرار خواهد داشت.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمان های فاقد سند رسمی

شناسه آگهی ۲۰۵۳۲۲۱

شهرستان خرم آباد سری (۷۰۴) جمعی

۴- تقاضای «آقای علی پورایمانی» فرزند «چراغعلی» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۶۱۸۶/۳۹» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۵۲۶» فرعی از «۳۳۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه» «خود متقاضی»

۵- تقاضای «آقای علی پورایمانی» فرزند «چراغعلی» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۳۵۹۱/۵۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۵۳۰» فرعی از «۳۳۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه» «خود متقاضی»

۶- تقاضای «آقای علی پورایمانی» فرزند «چراغعلی» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۵۵۰۴۳/۰۹» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۵۳۹» فرعی از «۳۳۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه» «خود متقاضی»

۷- تقاضای «آقای علی پورایمانی» فرزند «چراغعلی» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۵۳۵۵/۳۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۵۳۸» فرعی از «۳۳۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه» «خود متقاضی»

۸- تقاضای «آقای علی پورایمانی» فرزند «چراغعلی» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۱۴۶۴۵/۶۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۵۳۳» فرعی از «۳۳۱» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه» «خود متقاضی»

۹- تقاضای «آقای مسعود بهاروندی» فرزند «حسن جان» نسبت به «شش دانگ زمین مزروعی» بمساحت «۲۱۷۲/۷۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۳۴۶» فرعی از «۳۷» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «کاکا بهاروندی»

۱۰- تقاضای «خانم مریم کامران فر» فرزند «علی» نسبت به «شش دانگ یکپار ساختمان» بمساحت «۹۱۶۹» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۶۳۱۴» فرعی از «۱۴۵» اصلی واقع در بخش «۲» خروجی از مالکیت مالک اولیه «فرج جواهری»

فرشاد بازوندی نژاد- رییس اداره ثبت اسناد و املاک خرم آباد

دیپلمات ها

رئیس جمهور صلح یا جنگ؟

سیدعباس عراقچی، وزیر خارجه ایران در واکنش به اظهارات روز گذشته رئیس جمهور آمریکا در کنست و شرم الشيخ نوشت: «اکنون کاملاً روشن شده که رئیس جمهور ایالات متحده تحت تأثیر اطلاعات نادرستی قرار گرفته است که برنامه هسته ای صلح آمیز ایران را در بهار امسال در آستانه تسلیحاتی شدن قلمداد می کرد. این ادعا صرفاً یک دروغ بزرگ است همان طور که جامعه اطلاعاتی خود آمریکانیز این موضوع را تأیید کرده است.» عراقچی گفت: «رئیس جمهور آمریکا با این وعده به مردم آمریکا و جهان وارد کاخ سفید شد که فریبکاری های مکرر رژیم اسرائیل علیه رؤسای جمهور ایالات متحده را متوقف کند؛ همچنین قول داده بود که ارتش آمریکادیکر درگیر جنگ های بی پایان نشود؛ جنگ هایی که طراحی آنها توسط جنگ طلبانی صورت گرفته بود که سال ها روند دیپلماسی هسته ای آمریکا با ایران را نیز به شکست کشانده اند.» عراقچی نوشت: «همچنین این سؤال مطرح است که چگونه می توان انتظار داشت ملت ایران شاخه زیتون از سوی کسی را بوار کند که همین چهار ماه پیش در بمباران خانه ها و مناطق شهری در سراسر ایران دست داشته است.» عراقچی تصریح کرد: «به سختی می توان کسی را رئیس جمهور صلح نامید در حالی که به جنگ های بی پایان دامن می زند و در کنار جنایت کاران جنگی می ایستد. آقای ترامپ یا می تواند رئیس جمهور صلح باشد یا رئیس جمهور جنگ؛ نمی تواند هم زمان هر دو باشد.» وی تأکید کرد: «ایران همواره آماده تعامل دیپلماتیک محترمانه و متقابل بوده است.»

مذاکره چندوجهی با آمریکا

وزیر خارجه پیشین ایران می گوید «مذاکرات مستقیم و چندوجهی» با آمریکا از موضع قدرت می تواند منافع کشور را تأمین کند. ظریف پیشنهاد داد که جمهوری اسلامی ایران راهبرد مذاکره مستقیم، چندوجهی و معطوف به نتیجه را در پیش بگیرد. وی در توضیح «مذاکره واقعی» گفت: «مذاکره واقعی یعنی از زندان گذشته بیرون آمدن و از همه امکان ها و ظرفیت های قدرت ملی استفاده کردن.» ظریف مذاکرات مستقیم درباره مسائل مورد اختلاف با آمریکا را چاره کار دانست و گفت: «بر خلاف نظر برخی در آمریکا و ایران که مذاکره را به معنای تسلیم می دانند، ایران در مذاکرات بر جام به خواسته های طرف مقابل تن نداد و توانست بسیاری از خواسته های خود را به طرف مقابل بقبولاند.» او افزود که در مذاکرات آتی نیز بذه بستان طبیعی است و کسانی که فقط امتیاز بگیرند و ندهند، الفبای مذاکره را نمی دانند.

دلایل رد دعوت شرم الشيخ

سخنگوی وزارت امور خارجه در توضیح دلایل عدم حضور ایران در اجلاس سران «شرم الشيخ»، تأکید کرد: این اجلاس به معنای واقعی «بین المللی» نبود و عدم شرکت ایران به معنای از دست دادن یک فرصت دیپلماتیک نیست و بازگیری در عرصه بین المللی صرفاً به حضور فیزیکی در نشست ها محدود نمی شود. بقایای تأکید کرد: «گاهی مشارکت بدون محاسبه دقیق، می تواند به موقعیت کشور آسیب بزند. ما تنها چند ماه قبل، در خرداد، مورد حمله غیرقانونی و جنایتکارانه آمریکا قرار گرفتیم؛ رژیم صهیونیستی نیز با چراع سبز و همکاری آمریکا در این اقدام نقش داشت. طبیعی است نمی توانیم در نشست های شرکت کنیم که ریاست آن بر عهده طرفی است که به چنین اقدام جنایتکارانه ای افتخار می کند.»